

POSUDEK

bakalářské práce Jitky Kendallové

na téma

Irský konflikt, příklad násilného konfliktu v křesťanském náboženství

Autorka si ve své práci předsevzala přiblížit hlavní rysy a zvláštnosti konfliktu mezi protestanty a katolíky v Severním Irsku. Práce je rozdělena do tří hlavních kapitol. V první kapitole je osvětleno historické pozadí severoirského konfliktu, který má své kořeny již v 12. století.

V druhé kapitole se autorka zabývá praktickou podobou konfliktu ve 20. století. Tato kapitola je dále systematicky členěna. Nejprve však – vzhledem k nejednotné terminologii v anglicky psané literatuře – precizuje pojmový aparát a charakterizuje politické strany, které hrají klíčovou roli v konfliktu a popisuje jejich postavení v parlamentu. Zde je třeba vyzdvihnout v příloze uvedené přehledné tabulky, na které text odkazuje a které je usnadňují jeho četbu. Prostor je věnován teoretickým východiskům konfliktu, jak je vypracoval stoupenec liberální popperovské tradice Ralf Dahrendorf (dovolím si upozornit, že v roce 2007 vyšla v češtině další Dahrendorfova kniha *Hledání nového řádu. Přednášky o politice svobody v 21. století.*). Autorka si je vědoma, že jde o jednu z teorií, zkoumání teoretických základů konfliktu u jiných autorů by přesahovalo rámec bakalářské práce.

Na pozadí konkrétní konfliktní situace v Severním Irsku se autorka ve třetí kapitole zamýšlí nad obecným vztahem mezi náboženstvím, násilím a politikou. V rámci těchto úvah stojí v popředí především dvě otázky: zda může věřící křesťan používat násilí při řešení konfliktu jakožto prostředku k dosažení cíle a zda je možné, aby v rámci demokratické země byla část populace systematicky zkracována ve svých právech z konfesijních důvodů. Při řešení problémového vztahu mezi náboženstvím a politikou (resp. nábožensky a politicky motivovaným jednáním) vychází autorka z konceptu M. Webera, který rozlišuje mezi „etikou světců“ a „etikou politiků“ a odmítá směřovat politiku a náboženství. Je však otázkou, nakolik je tato koncepce udržitelná a zda právě její zdůrazňování nevede k opačnému extrému, který Ockenfels nazývá „politliturgií“ a který autorka dokresluje na konkrétním případě Iana Paisleyho. V závěru práce autorka poukazuje na nutnost reinterpretace vlastní funkce náboženství, která by pomohla vyjasnit současnou podobu vztahu mezi náboženstvím a politikou. Autorka ve své práci prokázala, že je schopna dostatečně prezentovat zvolené téma a pracovat s (cizojazyčnou) literaturou. Velmi užitečný je rejstřík v závěru práce.

Při čtení práce jsem si všimla drobných překlepů:


s. 30: chybí odkaz na citát z W. Shakespeara

s. 31: De civitas Dei → De civitate Dei (ablativ)

s. 49: rok 1911 → rok 1991

Uvedené skutečnosti jsou však zcela zanedbatelnými vadami na kráse na zdařilé, obsahem i formou nadprůměrné bakalářské práci.

Práci doporučuji k obhajobě s hodnocením **v ý b o r n ě**.


Martina Pavelková